

Miesje zit ijverig met een potlood over een stuk papier te kras-
sen. ‘Wat ben je toch aan het doen, kindje?’ vraagt haar moeder.

‘Ik schrijf Petra een brief.’

‘Maar je kunt niet eens schrijven.’

‘Dat is niet erg, hoor, want Petra kan nog niet lezen.’

Op een koude winteravond komen Geert en Frans elkaar op
straat tegen.

‘Ik ga dood!’ kreunt Geert.

‘Wat is er?’

‘Ik heb het zo koud aan mijn benen!’

‘Dan moet je gaan hardlopen.’

‘Dat helpt niet,’ zegt Geert, ‘want ik heb het ook koud aan mijn
neus – en toch loopt die al de hele tijd.’

De twaalfjarige winkeldief wordt gesnapt.

‘Ben je alleen? Of heb je deze diefstal samen met een vriendje gepleegd?’

‘Nee, ik ben alleen. Als je iemand meeneemt, weet je nooit of hij de buit wel eerlijk verdeelt.’

Vader voert de vissen in het aquarium. Het buurjongetje staat toe te kijken.

‘Wat geeft u die vissen?’ vraagt hij. ‘Watervlooien’, zegt vader. ‘Dierenbeul! Vissen kunnen zich toch niet krabben!’

‘Waarin komt woensdag na vrijdag?’

‘In het woordenboek!’

Jantje en Sofietje willen vuur maken.

Zegt Sofietje tegen Jantje: 'Weet je zeker dat de lucifers het doen?'

Jantje: 'Ja hoor, ik heb ze allemaal uitgeprobeerd!'

Daantje mag bij Jantje gaan logeren. Daantje kijkt vreemd wanneer hij Jantjes slaapkamer binnenstapt.

Daantje: 'Waarom slaap jij met blikken verf naast je bed?'

Jantje: 'Om in kleur te dromen!'

Vader bekijkt het rapport van zijn zoon. 'Ik mis een 10', zegt hij.

'Een 10? Waarvoor?'

'Voor de moed om me zo'n rapport te laten zien!'

‘Wat trek jij een ontzettend dom gezicht, jongen!’ plaagt Peter zijn broertje.

‘Ik trek het nu pas, maar jij hebt altijd al een apenkop gehad!’ krijgt hij als antwoord.

‘Mijn oma is net een dagblad’, zegt Peter tegen Hans.

‘Hoezo? Vertelt ze zoveel nieuwtjes?’

‘Dat niet, maar ze verschijnt dagelijks!’

‘Waarom heb je de buurjongen in zijn maag geschopt?’ vraagt moeder streng.

‘Daar kon ik niets aan doen’, verdedigt Jan zich. ‘Hij draaide zich opeens om!’

Inge feliciteert haar tante met haar verjaardag. Halverwege begint ze te stotteren. Ze besluit haar gelukwensen met de woorden: ‘... en ik wens u levenslang!’

Petra logeert bij tante Marga.

‘Slaap je liever onder het dekbed of onder de deken?’ vraagt tante.

Met een klein stemmetje antwoordt Petra: ‘Als u het niet erg vindt, zou ik graag met mijn hoofd erboven willen slapen.’

‘Hans, nu heb je die deur alweer met smerige handen openge-
maakt!’ roept moeder boos.

‘Dat kan niet, mam, dat doe ik altijd met mijn voet.’

‘Peter, wat ben je toch stil vandaag.’

‘Ja, tante, dat komt omdat mama me een euro heeft beloofd als ik m’n mond houd over die gekke wrat op uw neus.’

‘Moeder, waarom heeft vader zo weinig haar?’

‘Omdat hij zoveel nadenkt.’

‘En waarom hebt u zoveel haar?’

‘Jantje, als ik zeg... “De vrouw gaf”, welke tijd is dat dan?’ vraagt de onderwijzer.

‘Verleden tijd.’

‘Goed zo. En als ik zeg... “Vader heeft geld”, welke tijd is dat?’

‘Eind van de maand, meester!’

— Hahaha... wat een
miezerige vangst!

‘Papa, herinner je je nog dat je in de vijfde klas bent blijven zitten?’

‘Eh... ja.’

‘Merkwaardig hoe alles zich in deze wereld herhaalt’, zegt zoonlief.

De telefoon rinkelt. Hans neemt op.

Een stem vraagt: ‘Is dit nummer vijf-vijf-vijf?’

‘Nee’, antwoordt Hans. ‘U bent verkeerd verbonden. Dit is nummer vijfhonderdvijfenvijftig.’

Zoon: ‘Waarom mag ik mijn rijbewijs niet halen, ik ben toch oud genoeg?’

Vader: ‘Jij wel, maar mijn auto niet!’